

Poli Levensvragen en Stervenskunst: bestemd voor patiënten die een gesprek willen over de vragen die zich aandienen bij chronische ziekte, een slechte prognose of "uitbehandeld te zijn" zoals "kan ik wat orde scheppen in het vele dat er in me omgaat? Hoe zie ik de tijd die voor me ligt? Hoe kan ik bij alles wat me overkomt de regie houden? Hoe ga ik om met afhankelijkheid? Hoe kijk ik terug op m'n leven? Hoe wil ik afscheid nemen? Hoe laat ik het leven los?"

Als gevolg van uw ziekte kunnen er veel dingen op u afkomen: onderzoeken, behandeling, beperkingen, onzekerheid. Als u (of een van uw naasten) behoefte heeft om hierover eens rustig met iemand te praten, kunt u een beroep op ons doen. Dit kan ook voor een gebed, de zegen, de doop of een ziekenzegen of -zalving. U kunt uw verzoek doorgeven aan de verpleging of zelf contact met ons opnemen.

Voor dringende gevallen is ook buiten kantoor tijd altijd een van ons bereikbaar.

We versturen maandelijks de nieuwe 'Met Hart en Ziel' ook per mail. Indien u deze wilt ontvangen, kunt u zich daarvoor aanmelden via ons algemene emailadres.

Algemeen telefoonnr. T 088 - 320 70 00 (altijd bereikbaar)
Algemeen E-mailadres geestelijkeverzorging@antoniusziekenhuis.nl

De geestelijk verzorgers van het St. Antonius Ziekenhuis zijn:

Sico de Jong	T 088 - 320 70 15 si.de.jong@antoniusziekenhuis.nl
Ds. Simone Visser	T 088 - 320 70 13 s.visser@antoniusziekenhuis.nl
Isl. GV. Jamal Zeamari	T 088 - 320 70 16 j.zeamari@antoniusziekenhuis.nl
Pastor Ramon Goosen	T 088 - 320 70 10 r.goosen@antoniusziekenhuis.nl
Ds. Nienke Overvliet	T 088 - 320 70 11 novervliet@antoniusziekenhuis.nl
Isl. GV Esra Sanli	T 088 - 320 70 17 e.sanli@antoniusziekenhuis.nl
pastor Roos Augustijn-Mulder	T 088 - 320 70 12 ro.mulder1@antoniusziekenhuis.nl
Marije Vermaas MA	T 088 - 320 70 14 m.boer1@antoniusziekenhuis.nl

Met Hart en Ziel

aandacht voor heel de mens

September 2026

Een uitgave van de dienst Geestelijke Verzorging
St. Antonius Ziekenhuis

Het leven speelt zich af
tussen vreugde en verdriet
vaak ook achter de voordeur
dus weten we niet...

wat er zich afspeelt
in de levens om ons heen
al hebben we lief en leed
hoe dan ook gemeen

*jij hebt er oor en oog voor
jij weet wat er speelt
jij maakt dat moois en minder
steeds worden gedeeld*

*hoe dichterbij, hoe beter
het zit altijd goed
met burens die paraat staan
dank voor wat je doet!*

Derek Otte

Kerkdiensten

De kerkdiensten vinden zowel in Nieuwegein als in Utrecht plaats in het auditorium en beginnen om 10.00 uur. Vrijwilligers van de dienst geestelijke verzorging komen vragen of u een dienst wilt bijwonen, maar u kunt ook zelf uw wensen kenbaar maken aan de verpleging. Dan kunnen ze daar ook rekening mee houden. Vrijwilligers komen u halen (dat kan met bed of rolstoel) en brengen u ook weer naar uw kamer terug na afloop van de dienst. Elke voorganger brengt zijn of haar eigen 'kleur' mee, maar in onze diensten is vanzelfsprekend iedereen welkom!

Nieuwegein

06 september pastor Roos Augustijn, In Between Cabauw
13 september pastor Frans Overbeek, Herenkoor St Caecilia Cabauw
20 september ds. Simone Visser, Caeciliakoor Houten
27 september pastor Roos Augustijn, Inspiration Vianen

Utrecht

06 september ds. Nienke Overvliet, organist: Henk Nijenhuis
13 september pastor Ramon Goossen, organist: Jan Kruit
20 september Vg: Riet Kordes organist: Marcel Bruins
27 september ds. Nienke Overvliet, organist: Jannes Eshuis

PAX

PAX organiseert elk jaar in september de Vredesweek, een jaarlijkse themaweek vol bezinning en actie in het kader van vrede. Werken aan Vrede doen we samen. IBAN: NLO3TRIO0390515000

Nabijheid als universele waarde

Onlangs ben ik tante geworden van een lief klein jongetje. Het is bijzonder om te zien hoe afhankelijk een mens aan het begin van zijn leven is. Hij moet gevoed, verzorgd en getroost worden. Maar minstens zo belangrijk is zijn behoefte aan nabijheid.

Wanneer hij huilt, helpt het vaak om hem vast te houden of te knuffelen. Er hoeft weinig gezegd te worden; de aanwezigheid van een vertrouwd persoon kan al voldoende zijn om hem tot rust te brengen. Dit roept bij mij de vraag op: verdwijnt deze behoefte aan nabijheid ooit?

Als we ouder worden, leren we zelfstandig te zijn. We lossen problemen op en leren onze gevoelens te begrijpen en te verwoorden. Waar een huilend kind vanzelf wordt getroost, denken volwassenen vaak: *ik moet dit zelf kunnen*. Toch betekent zelfstandigheid niet dat we anderen niet meer nodig hebben. Misschien wordt die behoefte alleen minder zichtbaar. Waarom vinden we het als volwassene zo moeilijk om erom te vragen?

De middeleeuwse filosoof Avicenna (Ibn Sina) biedt hiervoor een verklaring. Naarmate we opgroeien, ontwikkelt zich de rationele ziel. Ons verstand brengt logica en onafhankelijkheid, maar maakt ons ook terughoudender. We analyseren onze pijn, schamen ons sneller en verbergen onze kwetsbaarheid.

Waar een baby zich nog onvoorwaardelijk overgeeft aan troost, bouwen volwassenen muren van ratio, trots en sociale maskers. We rationaliseren ons verdriet en isoleren onszelf. Misschien valt er daarom iets te leren van een baby: het durven tonen van kwetsbaarheid en het toelaten van de troost die we nodig hebben.

Volwassenen zijn simpelweg beter geworden in het verbergen van diezelfde behoefte. We zeggen niet altijd: "blijf even bij me", maar hopen stilletjes dat een ander het merkt. Misschien is dat iets wat we elkaar mogen blijven geven: de ruimte om niet altijd sterk of zelfstandig te hoeven zijn.

Van het eerste moment van ons leven tot het einde blijven we behoefte houden aan nabijheid. De vorm verandert, maar de behoefte blijft. Nabijheid is daarom niet alleen belangrijk in goede zorg, maar een universele menselijke waarde.

Soms kunnen we voor een ander niets oplossen. We kunnen verdriet niet wegnemen, onzekerheid niet veranderen en ziekte niet ongedaan maken.

Maar we kunnen er wel zijn.

Een hand vasthouden. Luisteren. Samen stil blijven.

En iemand laten voelen: je hoeft dit moment niet alleen te dragen.

Esra Sanli

Geestelijk verzorger